

TIDEVARVET

Utkommer varje helgfri lördag.
Svulstn 1, 2 tr., Stockholm.

REDAKTÖR:
Ella Wägner.
Mottagningstid kl. 10-11.
Tel. Norr 49 42.

EXPEDITION:
Telefon Norr 202 43.
Kontorstid kl. 10-12 f. m., 1-4 e. m.

PRENUMERATIONSPRIS:
För helte kr. 5:50, halvt kr. 3:—
Kvarter kr. 1:25. Lösnummer 15 öre.

ANNONSPRIS:
per millimeter
Tredje eller särskilt be-
gärst plats..... 22 öre
I text..... 20 "

Rylander & Östman Boktryckeri
STOCKHOLM 1906.

**Tidevarvets
Rådfrågningsbyrå**
för föräldrar
Slussplan 11
torsdagar 9.30-10.30 f. m.

Föregångsmän

Borgmästare Lindhagen har, som han själv säger, under nära tre åren-
tiden varit mellan av svenska riksdagen
och nästan lika länge av lit-
vulstadens kommunalrepresentation
och under denna tid haft tillfälle att
blika bakom alla politiska partiers
kulisser. Han har även följt flera
förtroendepuppdrag och representerat
Sverige vid åtskilliga internationella
kongresser. Som riksdagsman
har hr Lindhagen så gott som varje
år avläst ett flertal motioner och
nästan lika många ha blivit avslagna.
Nu senast har hr Lindhagen ingivit
en motion nr 251 till första kam-
mern, vari han hemställer: att riksdagen
— på grund av sakens vikt i och för
sig samt i anslutning jämväl till ut-
talandet av interparlamentariska uni-
onens kongress i Washington 1925
om krisen inom det parlamentariska
systemet i de flesta länder och vilket
att åtta botemedel — ville hos Kungl.
Majt begära överläggande och för-
slag till de ändringar i grundlagen
som befinnas ägnade att, i vad på
grundlagarna ånkoma, bidraga till
avhjäljandet av de aktuella leisterna
i det nuvarande parlamentariska sty-
relsesättet i Sverige.

Vilket det, som kommer att drab-
ba denna motion, vet man icke, kan-
hända kommer den i likhet med fle-
raste övriga att "till ingen riksdagens
åtgärd förändras". Vilka åtgärder
som över huvud taget äro möjliga för
riksdagen att vidtaga i en så genom-
gripande fråga, är heller icke gott att
saga, men vare därmed hur som helst,
den inledning, som följder motionen,
får icke gå oanmärkt förbi. Den
borde spridas som flygblad med pres-
sen, den borde på varje rösterbänks
medborgare. Utan att vilja föneka
att hr Lindhagen ställt och alltjämt
ställer stora krav på riksdagens
lösningar, och utan att vilja ingå på
att utått någon mening angående
de många olika förslag hr Lindhagen
under ärens löpp har framlagt till
riksdagens prövning, må det dock
tillåtas den, som endast under tre år
deltagit i riksdagsarbetet, att om mo-
tionen nr 251 nämna några ord och
därmed sammanhängande intryck.

EVA ANDÉN Advokatbyrå
Inneh. Eva Andén. Ledamot av Sveriges
Advokatsamfund.
Lilla Vastug 14 Tel. 72 75. Nurr 183 38
STOCKHOLM.
SPECIALITET: Familje- och arvsvärd,
Brottsutredning och testamenten, för-
valtningsuppdrag.
Även skriftliga förklaringar.

**Advokaten JURIS KANDIDAT
Marta Björnborn Romson**
Ledamot av Sveriges Advokatsamfund
Armgatan 14 I.
(Till samt Operatör)
Tel. N. 1288. Stockholm.
Juridiska uppdrag av alla slag emottas.
Skriftliga förklaringar beaktas
omgående.

Advokat Hugo Lindberg
Ledamot av Sveriges Advokatsamfund.
Norrlandsgatan 8 — 10 Stockholm.
Tel. 147 92. N. 191 36.

Barmorskan Alma Hall,
Tegsöland 5, Södra, tel. N. 51 66.
Mottager patienter. Försk. Humana arvoden

Engelbrekts Sjukvårdsbyrå
ansvarig sjukvårdare och barnsköt-
sror. Vallhallvägen 18, II, Stockholm
Tel. 80 89. N. 241 13

Thufveasons Blomsterhandel
GÖTGATAN 16
STOCKHOLM.
Förskäpningar blomster.
Telefon 2066, 1879

Sjuka och svaga
Mottager till en timme kostnadsfritt
"WOLMUTH-METODEN"
som bekant från vilken i kammern.
Bokst. omfattar. Kostnadsfritt uppdrag.
WOLMUTH-KONTROLLEN. Köpning. 28
Stockholm. Tel. 112 17 & N. 51 13

stans samt begärvande av deras
föld. Detta löd ropar från jorden.
Världskrigets mål kräver ut svar. Det
svaret har ännu icke kommit. Det
är tvärtom fara värt, att de än vä-
jande, än befallande rösterna dö bort
och förstöras under det vardagliga
livets dövande inflytelser."

"Formalens rikets högsta politiska
mål har utnyttjat i en ävnan
mellan partier att erövra den politiska
makten. Makten är emellertid en
farlig sak. Den utgör enligt all
erfarehet missgäst, ohöviskt uttryckt,
att fördomna sina innehavare. För-
mågan, som är motsäpnen till makten
undergrävs. Efter makterns eröv-
ring kommer enligt historiens vittnes-
börd för eller senare det så kallade
fallfallet. Ett tillstånd framgår
alltmot kompromissåson statskon-
stens mål och medel. Idernas del
de gamla ständerna få icke rum nå-
gonstades i handlingen. Till och med
i motiveringen säljas de för tretio
silverpenningar."

"Undet det nuvarande tillståndet
de de menige folkrepresentanternas
självständighet blivit högligen kring-
skuren. — Regeringens och
partiledningars dispositioner uttränga
möjligheten av ett självständigt upp-
trädande. För folkljuten mot partiet
måste öfrans trätt, grundserierna,
ja folket och mänskigheten. —
En följd av formernas tyrlan utan
tillräcklig hänsyn till innehållet blir,
att ett emvälde, som demokraten vet
att utmötter, börjar stieka upp
huvudet igen i en annan förklädd.
De stora skornas valmän bliva hjälps-
lösa och berövade av sina ledare i olika
grader. Samma ide drablar folk-
representanterna, vilka ofta snarare
utges av ledarna än av väljarna."

"Såsom *Östsvenskans* konståtänd-
ning och deras förmyndare är ut-
vechling är en samhällsangelägenhet,
utplånas totalt. — Nu är
alltså alla partiers statskonst i vår
hand åter eniga i en sak. De materi-
ella frågorna för dagen och intresse-
striderna omkring dem är statskon-
stens uppgift. De andliga värdena
tillvaragande ligga utanför dennas
förmåga och befogenhet."

"Över den ekonomiska kapitalismen
och den ekonomiska fattigdomen
reser sig såsom situationens verkliga
herre den andliga kapitalismen och
dess tvillingbroder, den andliga fat-
tigdomen. — Världskriget
var den kapitalistiska ordningens
sista gärning."
"Det ofrånkomligaste i mänsklig
hetens främmande är en andlig revolu-
tion i statskonsten, en sinnesföränd-
ring, en omringning av atmosfären ge-
nom god vilja."

"Vi stå nu inför en värbyrtning i
konsten att styra staten rätt. Det
beror på, hur djup är själva, om skör-
den skall bli god och lämna något
i ladorna för kommande tiden!"
Att efter en nära tretioårig bana
som politiker och riksdagsman kunna
skrivit ord som dessa och i en så

Brunnskurer i hemmen
med radioaktiv vatten vid
gikt, reumatism, nervvärde,
(ledna) smärtsjuk, led-
rökalkering, slemhinnekateter
etc. Begär prospekt!
Bolaget Radiumamanation
Knut Landin & Co.
Uppringgatan 49, Stockholm.
Hälsed. 7983.

Werners Sjukhem
— Lindgatan 5, tr. Stockholm
Mottager alla slags moderna sjukdoms-
läk. Över och behandling eller läkars
ordinations.
Måltidsinbörder med diet mottages
Innehavare: Rådh. Korssäter
Marta Paus.

En sensationell händelse
De grå marsdagarna bjuda inte på
mycken omväxling. Inte heller i poli-
tiken eller riksdagsarbetet, där fäder-
nadslandets historia skrivs, som det ju
änses. Det vanligaste paragraferat för-
för normalt och i lugnet talat. Da-
gens Nyheter är helt och hållet upp-
tagen av mordaren Poukka, och de an-
dra tidningarna äro naturligen i viss
män amatide. Det blir enformigt, hur
upprörande ett mord i och för sig är
på må. Man orkar icke heller att
göra en matematisk beräkning, hur
mycket papper, trycksvar, arbete
och kostnad, som skulle gått åt, om
lika stor uppmärksamhet ägnats mor-
darna av alla miljoner soldater, som
stupade i kriget, och deras abnorma
eller icke abnorma sinestillstånd, d.
v. s. statsmakterna, politikerna, ska-
porna och härarna av vårt nuvarande
samhälle. Man måste leta efter
andra sensationer.

Och verkligen! I Svenska Dagbla-
det finner man en i sanning upp-
endäckande rubrik: *Kvinnorna ha
börjat erövra även riksbanken*. Van
har hänt? Ha kvinnorna fått beslag
på rikets guld. Guld är som vi veta
nyckeln till all makt. Vad är på ber-
de? "dessa forskningsrätts icke kan
man aldrig vara säkra. — Likväl bör
den upprörde läsaren bli något lugnare
efter ett ögonblick, ty under står: "En
följd av den s. k. behörighetlagen".
Lagen om kvinnors behörighet att
innehålla statstjänst och annat allmänt
uppdrag, ja, den minnes nog Svenska
Dagbladet och lier var ibland os. Det
var en segliten fråga. Det låg lång
tid att lösa den, och när lagen slut-
ligen gick igenom, var den besuren
och hopplösad med ett avlinings-
system, som ändå skulle stå kvinnornas
i oförklarligt ställning. Vi ha det
alltsammans i färskt minne.

Här har nu denna lag gjort att:
"kvinnorna ha börjat erövra även
riksbanken"? Jo, en säger en
kvinnor har erhållit en kammarskrivar-
befattning i riksbanken, den för man-
liga tjänstemän tillfälle förbehållna
lägsta tjänstegraden. Och detta är
allt!

Tillåt oss att skratta! Äro vi kvin-
nor verkligen så farliga, att när en av
oss kommer in på en av de ligsta
platserna i ett verk, så är hela verket
därmed övrat. Låt oss hoppas!

den andra, vill icke säga till. Det tål
att tänka på, vad det kostar, att är
efter är ådraga sig hän, löje och för-
argelse från kolleger och omgivning
och blivt inte blott utbärda, utan
även främbrända i förfäktandet av sin
stånadpunkt. Det vore i sanning värt
en öpp värmdsbedrygelse från sam-
tiden. Att framtiden skall giva den,
är säkert!
Elizabeth Tamn.

**Olga Elmdahl
Modemagasin**
Kungälvatan 53, Tel. 208 51
STOCKHOLM

Vita korsets Sjukhem
STOCKHOLM.
Florsgatan 12. Tel. N. 12 50
Operatör: s. Sjukvårdsläro.
Emottager Förtroendepatienter
i särskild ord.
Reduc. priser.

Förslingslöden för
Blindas arbeten
Sjöhölgatan 24 Stockholm
Telefon 728 17
Korvar, bonstyg alla slag. Kollektar av
sjuks och till i alla städer och tillgäng-
ligar på Lager. Läkare, Toiletterställ-
s. Diversa Hudålsningar.

Tredje internationella konfe-
rensens för jordvårdsskall
och frihandel
hålles i t. i Danmark 20-31 juli.
Den egentliga konferensen äger rum i
Köpenhamn 20-25 juli, då fördrag
och diskussioner komma att behandla
*international fred, arbetslöshet, bo-
stadsbrist, frihandel*. Vidare kommer
fördrag lever från de olika länderna att
berösa arbetet för jordvårdsskallens
genomförande, dessa verkningar i prak-
tiken samt metoderna för värdebergs-
arbetet.

Efter de fem konferensdagarna i
Köpenhamn li deltagarna möjlighet
att med ögon, ören och alla sinnen
göra bekantskap med danska småbör-
skolor, kooperativa företag,
folkhögskolor och småbrukarskolor.
Under två dagar kommer uppmått att
göras på Byens småbrukarskola, vara
föreläsare, J. E. Lange, bör till de
främsta i den danska jordreform-
relsen.

Till mötet äro redan samlade deltagare
från England, U. S. A., Ty-
kland, Belgien, Österrike och Spanien.
Konferensens huvudspråk blir engelska.
Inledningsföreläsningen komma
att i sin helhet eller i sammandrag
framställas i tryck på danska och engelska.

Amalinn till mötet bör, jämte 20
danska kr. i samlingsavgift, snarast
möjligt insändas till "Det Internationella
Grundskolläro- och Frihandels-
förenings, Insnitt 8, Folke, Månads-
tejt 7, Köpenhamn".

Vidare upplysningar kunna fås genom
fröhen Honorarie Hernelin, Post-
gatan 2, Jullia.

**Rönneberga
Sjuk- och Förlösningshem**
LIDINGÖ.
Tel. Lidingsö 037.
Mottager värdebergsövare barn
och vuxna, även svåröron.

**Kom lög
Barnets Ljokoppaning**
erhålls genom förlösningshem och
Barnmorskor samt
DE LINNDS FÖRENING
Majoritaten 22 STOCKHOLM.

Sänd minneskylning genom
Blomsterfonten
Tel. Blomsterfonten.
Adr. **Arsenalgatan 6, n. b.**
STOCKHOLM.

**Medicinak och Elektrisk
Här och Anslutningshandling**
Höret av värder, brunn, fiskar, blötnar
samt som förväst med ultraviolett
strålar. Behandling med Violetta strålar.
Manikar, Pedikar för damer och
herren.

HILDA JONSON
Götgatan 18, Tel. S. 332 99 Stockholm

**N. F. K.
LIVSTYCKE**
(arbetar v. Nordiskt Förbund för
Kostningsvård i Sverige)
för barn och vuxna, förenas för
Anna Ahlström, Syböhörsaffär
Götgatan 93, Stockholm

Det litte smärtsamt saltatte
bränd löper nu
Majas Hembageri
Bergsgatan 30, Stockholm
Tel. Centr. 14 48
Gårshälsöred a. Wafflor
18 proc. pärlad kornas.

Josefina Hultins
Förlösningshem, Hämningrad 12, Stock-
holm. Tel. 748 33. För kostare eller öv-
öngre tid finns inakörning.

**Olga Elmdahl
Modemagasin**
Kungälvatan 53, Tel. 208 51
STOCKHOLM

Clara Ekströms Optiska Affär
3 Jakobstorg Stockholm

BLASOON NIKARE
Pince-örzer K. & E. Engeström
Eskil. 1872.
Reklamander v. sitt välsorterade lager.

**Oövertråfad som förriskning och bortskryck är
Gravensteiner**
— en läskedryck av yppensta kvalitet —
Gravensteinerfabriken - Stockholm
R. 725 26 Grevgatan 14 N. 319

I ANTIKVITETSHANDELN

15 Västra Trädgårdsgatan säljes
med anledning av husets rivning hela
lagret till betydligt nedsatta priser.

STINA SWANBERG

Nödhjälpsarbete
åt ungdomen

Intet begrepp är väl så beklämnande, intet tillstånd så nedtydande, som arbetslöshet. Att ständigt leva näst intill eller under existensminneman, att vara beroende av andrahjälpa, även när det gäller tillfredsställande av de små dagliga levnadsbehoven, är i hög grad förmjukande för de flesta människor. Och endast att genomleva de långa dagarna, som bristen på arbete gör nästan andlös, måste verka deprimerande på många.

När det gäller ungdomen, är det icke bara den för tillfället tryckande ekonomin, som utgör faran, utan i långt högre grad just de följden den tvungna syssellosheten medför. I en tid, då det gäller att lägga grunden till framtida verksamhet, få nu i många fall de unga låta möjligheterna ligga orbrukade och känna hur de bästa åren gå, utan att krafterna får prövas och övas. De flesta ha nog de sista åren på närmare eller fjärrmare håll haft erfarenhet av de svårigheterna de unga ha när det gäller endast att söka efter utbildningsmöjligheter, och än mer när de senare, efter väl förvärvat yrkesutbildning, förgäves söka arbete. Lugnet och lyktan i många hem ha gått endast av den anledningen, att en ungdom med mindre goda anlag fått dessa ytterligare utvecklade under tvungen sysselloshet. Att denna sysselloshet måhända skulle kunna skingras med tillfälligt arbete inom hemmet, om blott hemmets disciplin räckte till för att genomföra en sådan arbetsreglering, det är en annan fråga, som förjämnas sitt eget kapitel.

Och dock, den rättvisan måste man göra nutidens uriga flickor, att man erkänner, att de trots allt äro sållosta arbetsvilliga, kanske mer än någon föregående tids. De sitta intressen, som kan leda till ekonomiskt oberoende, ej heller sådana, som förr ej ansågs höra till de "fina" yrkena. Kan ske är det den allmänna hårda kampen för levnads, som sätter sin prägel på dem redan i ungdomen. Säkert är, att de äro inte mindre mångt åra fram i tiden, förrän de äro på det klara med, att de snart nog tänka stå på egna ben, och verkligen också målmiddvet arbeta härfor. Det är en vilja, som ej får stäckas.

När problemet utgår arbetslöshetsfrågan och ungdomen, den nya generationen, gäller det förstärkt eller skyddandet av värden, som skulle utgöra stenesten i framtidsbyggnaden, värden av minst lika stort nationalekonomiskt betydelse som frågan om sockerullens och liknande.

Frågan är så allvarig, att man inte längre får sitta ned och vänta på lju-

sare tider. I stället böra grupper av befolkningen, som ha gemensamma intressen, söka att följa arbetsförhållandena, var och en på sitt område, och sätta sig in i därmed sambandade riksdagsfrågor, även sådana, som på grund av sin innebörd borde behandlas i samband med arbetslöshetsfrågan men som av olika anledningar kommit att läggas in under en annan syvinkel. Till de förra frågorna hör t. ex. bl. a. de båda motionerna i syfte att inskränka gäta kvinnors rätt att inneha statsjänst. I denna fråga ha representanter från olika kvinnosammanslutningar redan uttalat sig och jag behöver därför ej uppehålla mig därvid.

Till den andra gruppen hör bl. a. frågan om nedläggande av flera seminarier, under motivering att staten inte har intresse av att det utbildas flera lärare än man under närmaste framtiden torde behöva.

Det talas om fruktan för ett lärarinneproletariat. Ett proletariat utan denna utbildning torde emellertid ha svårare att ta sig fram än ett proletariat med lärarutbildning. Samhället torde också ha mera nytta av ett proletariat, som lärt sig arbeta, än av en skara människor, som i besvikelse över förgäves söka möjligheter till utbildning kanske tvingas att bli samhällsparasiter. Så länge man inte kan hänvisa till andra vägar att erhålla utbildning och arbete, vore det nog lyckligt, om man, innan man beslutar om nedläggande åtgärder, nog övervägde hur pass mycket man möjligen på grund av svårigheterna just nu skulle kunna bibehålla som en nödfällsjätt.

Om man intet kunnat utreda för att hjälpa den generation av ungdom som ären närmast efter kriget sökt arbete, må man då åtminstone inte ivära hundra ungdomen att få den utbildning staten väl dock har en viss skyldighet att medverka till. Även för en del av det allt för stort flertalet utbildade lärarinnor torde staten kunna som en tillfällig utväg ordna nödhjälpsarbete. Det är ett väl känt förhållande, att folkskolan i allmänhet arbetar med allt för stora klasser. Att det mindre goda resultat, som folkskolan ofta uppnår, i icke ringa mån beror på just detta förhållande, är otvivelaktigt. Skulle alltså, under avvakten på bättre tider, till exempelvis för lärarinnorna i dessa skolor mörkas något, så vunde man ju här det samsta, som man söker vinna vid andra allmänna nödhjälpsarbeten, nämligen även en fördel för samhället.

F. a. Emil Bäcklin
GLASMÄSTRI
och RAMAFFÄR

1 AD. FREDRIKSTORIG 1
STOCKHOLM

Gott arbete!

Billigaste priser!

Telefoner: Söd. 31621 & 23721.

Från riksdagen

Riänterfria studielån.

Tager man i beräkning den oerhörda stegring av antalet studentlönföretier, som de senaste åren haft att uppvisa — till vårens studentlönföretier äro icke mindre än 2850 elever anmälda — så anser många, att man har alla skäl att frukta för ett snart proletariat. Denna frukta var också förmästas motivering för de beslut, som fattades härvid dagen i första kammaran om de riänterfria studielånen. Regeringen och statsutskottet hade velat höja ansatser från 350000 kr till 420000.

Medan andra kammaran tog det högre ansatset, stannade första kammaran vid det lägre, enär den icke ville vara med om att fruga in mer folk på den övertyllida lärarinnan.

Det är ett sorgligt faktum att trängslen på de lärda lönarna för tillfället är oerhörd stor, men många torde förhållande kan motivera ett beslut som det ovannämnda. De riänterfria studielånen äro dock ett medel för de omedelbart att stå sig i konkurrens mot de rikas och medelklassens barn. Gallringen vid fördelningen av lånen är desutom, vilket också intygas under debatten, så samvettigt gjord, att endast de verkliga begäringarna hjälpas fram. Och för det kunna vi alltså få en beundring även om det skulle ske på en väntad av dem, som "sitt" för de de ska "något giva" eller också därför att det är "fint". En nedläggning av de riänterfria studielånen verkar som en premiäring av de sista.

Den geografiska gränspolitiken

Det finns ett slag av politik, som är långt andorlargare än den förräntade parlogipoliken, och det är den geografiska gränspolitiken. Enligt denna har sakallt sätt att utvärdera det beror mer på vilken landets man bor i, än på om man t. ex. bor i Korpilombolo, så finns det ju ingen anledning att rösta för en fiskeskan på Oland och är man småländing, så ter sig ju bra meningstull att yrka på en vägstump till en liten skogsyng långt öppe i Lappmarken, som varken man själv eller landämdans lara rimligen kunna trampa.

Ett ganska belysande exempel på detta underliga sätt att utvärdera frågor fick man när följande dagar ställdes i Abohusen. Det

Lokalfrågan i stolorna kunde skärigen ordnas med dubbla arbetslag. Under svåra tider får man inte hålla så hårt cens på principen om undvikande av eftermiddagsläsning. Med återgående till tidiga morgontimmor är detta eftermiddagsarbete kunna vara slut kl. 5-6.

En ledtråd, som annars brukar genomgå alla diskussioner om yrkesutbildning i Stockholm. Härvid har man ett sådant samband, nämligen frågan om ungdomens bortflykt från de teoretiska lärorens till de praktiska. Tvärt om Kungl. Maj: har inte något som det föreslå indragning av högre o. lägre seminarier för utbildande av lärarinnor i teoretiska ämnen, utan har även föreslagit nedläggande av skollärorens i Göteborg och vid Ateneum i Stockholm. Härvid har man ett fullständigt mot den enda utredning, som gjorts, nämligen av skolläroren, vilken på grund av att den anser överproduktionen vara av övergående art, endast föreslår en tillfällig minskning av elevantalet vid Uppsala fackskola. Om Kungl. Maj:s förslag blir riksdagens beslut i denna fråga, minskar man möjligheterna till en av den kvinnliga ungdomen mycket eftertraktad utbildning, som lejar just ut i praktiska yrken, ej endast till lärarinnelönan.

Slutligen vill jag endast påpeka ett för hela arbetslöshetsfrågan viktigt ömskäm, nämligen att en högsta instans (för såväl stat som kommun finnes, till vilken alla förslag om indragning av tjänster skulle hänvisas, innan de finge tillämpas, en instans, som skulle stå ansvarigt såväl för alla förändringar i arbetslöshetsfrågan som för den slutliga indragningen av tjänster.

Gertrud Bergström.

Besök

Bygge och Bo i Liljevalchs Konsthall

Uställningen öppen vardagar 11-4 och 6-9.

Söndagar 10-4.

Frimärkes The

James Lundgren & Co.
Sveriges största och förnämsta
Frimärka

Kontrollant:
Stadsensören i Göteborg
G. Karlholmström
F. D. N.

De värnlösa beskyddare

I dagarna har kommit pressen gått ett meddelande om att kyrkovärdens Anders Nilsson och hans maka "Hålla skola" stannat för misshandel och grov vanvård av den lilla 6-åriga fosterbarnet, som manarna haft i sin vård.

Erfarenheten har lärt oss att man kan ha en större pretention på samhällslystiga mördare och varför då vänta ut humanitet och kärlek till nästan hos en kyrkovärd och hans någon annan. Den oerhövda omsorgen hos Nilsson hade nog varit sig utlopp på något sätt, även om han inte haft barnet att misshandla.

Men vad som gör denna misshandelsbrottet ännu mer upprörande är den hänsynslösa ansvarslöshet, varmed en annan av kyrkans representanter i församlingen löshandlade saken.

Enligt de uppgifter i erhaltit lägger det sig till den nya barnvårdsavdelningens barnvårdsnämnden, som från fattigförvaltarens övertagit "ombudsamtjänsten" av barnet, att styrelsen i kombination förvisat sig om att ha varit i goda händer, men det moraliska ansvaret för den misshandeln ligger istället på de som tillåtit att låta iståddarna kan påstå. I församlingen för för övrigt måste vara lojmot av barnvårdsnämnden samerligen icke slätra sig undan. Framsett att pastorn uppmärksam fru Nilsson att taga sig ett fosterbarn, så hade han rekommenderat mars Nilsson som som ett gott och lämpligt

gällde ansåg dels till förläntande av vägar och anläggande av enkla vägar och utställningsvägar och dels till anläggande av fiskemar framför allt i Bäckinge och Skåne. I bägge fallen hade regeringen föreslagit och utskottet tillstyrkt ett lägre utlopp, under det att en del av utskottets medlemmarna reserverat sig för ett högre.

Vid voteringen av frågorna delade kammaran oredligt upp sig efter Carlsons geograf. Söders röstade hjälta försägen sin högre anslag till vägsbyggnad och Norrlands kvitterade med att ej gå med på det större anslaget till de skånska och bäckingska fiskemar.

Halvdagsledighet för friluftsliv.

Som vi förut omnämnat har vi den Koch i rikets riksdag blivit motiven om ändring i undervisningsplanerna vill samtliga rikets ungdomskolor i Sverige att bevilja eleverna en högre anslag till vägsbyggnad och Norrlands kvitterade med att ej gå med på det större anslaget till de skånska och bäckingska fiskemar.

Som vi förut omnämnat har vi den Koch i rikets riksdag blivit motiven om ändring i undervisningsplanerna vill samtliga rikets ungdomskolor i Sverige att bevilja eleverna en högre anslag till vägsbyggnad och Norrlands kvitterade med att ej gå med på det större anslaget till de skånska och bäckingska fiskemar.

Som vi förut omnämnat har vi den Koch i rikets riksdag blivit motiven om ändring i undervisningsplanerna vill samtliga rikets ungdomskolor i Sverige att bevilja eleverna en högre anslag till vägsbyggnad och Norrlands kvitterade med att ej gå med på det större anslaget till de skånska och bäckingska fiskemar.

Som vi förut omnämnat har vi den Koch i rikets riksdag blivit motiven om ändring i undervisningsplanerna vill samtliga rikets ungdomskolor i Sverige att bevilja eleverna en högre anslag till vägsbyggnad och Norrlands kvitterade med att ej gå med på det större anslaget till de skånska och bäckingska fiskemar.

Gift kvinnas behörighet till statslöshet

Ovansände fråga upptogs till diskussion vid mötet med Föreningen Frisvenska Kvinnor i Borås den 24 febr. 1926.

Föreningen beredde uttala sitt ögländande av hr Lindbergs motion, som går ut på att försätta den gifta kvinnan i undantagsställning.

Mötet anförde följande skäl för sitt avstyrkande: 1) Varje person, som erhållit utbildning till tjänst, har kostat staten dryga summor till sin utbildning och bör därför göra nytta för sig. 2) Utbildad statliga tjänstemän (man eller kvinna) i den mån som sysselsätta, bör en begränsning till utbildningsanstalterna komma till stånd. 3) Är äktenskap ett hinder för kvinnan att söka och inneha statstjänst, omöjliggöras i många fall lagliga åktningsmen uppmuntras de s. k. Stockholmsäktenskapen.

Fördelning av skattesänkningen mellan de direkta och indirekta skatterna

Föreningen uttalar som sin åsikt att en större sänkning av konsumtions-skatterna är att rekommendera framför en stor sänkning av de direkta skatterna, emedan de ekonomiskt bästa löstida därigenom erhålla den bästa hjälpen.

Föreningen uttalar sitt ögländande av hr Frimändes motionen om en sänkning av kaffetullen med endast to en ökning av en ytterligare sänkning av sockerskatten med 2 öre utöver finansnämndens förslag.

Ätt hem för den lilla Nilsson var kyrko- och lägg maktens söngofingst i kyrkan, såhå måste Nilsson och hans fru vara goda och oförvilliga människor, renumerade tydligen pastorn.

Det är nog förr än hälla församlingens-berede som anslagna denna måttstock på sina medlemmarnas, på varför lasta honom därför mer än andra. Vad som däremot är något ansvarslöst är att pastorn, sedan han ägnet en gemensam kunde i söder till förtäglig om att inte allt med rätt till med mäkarna Nilsson och deras lilla fosterdotter, låt saken ha sin gång. Han bemödade sig icke ens om att taga reda på, om de uppgifter han fått vora rigga. Under tiden slog fosterdottern höllt till hålla lilla, mellan fostermodern höllt den väpnade ofreden. Och de hade väl östert försatt sitt påger och den dag som är inas, om icke den gamle kyrkans hade större ansvarskänsla sin pastorn. Han reces slutligen i sin vända för flickans skäl i till hennes rikliga förtärdar och ämnlige förtärdar för dem. De taga genast sin flickan från de omänskliga fosterförädrarna och nu får den lilla misshandlade och vämskötta barnkroppen värd och skötsel på lara-jukskolan i Göteborg.

Den gamle kyrkans, för vilken kyrkans tjänare var löstydigt med evangeliumens beklädnare och de värnlösa kyrkoledare, har mycket att lära sin själslivare om det enklaste men tillika väsentligaste i den kristendom han är satt att förkanna.

VITRUMS
FERROL

är det kraftigaste apotivande och mest säkrande av alla moderna organiska järnpreparat. Synnerligen lättnadse- fördages det av den ömtålligaste ragg. Vid blodhiet och svaghet av största verkan. Dess angenäma smak gör att det med lätthet tagas av såväl barn som vuxna.

Tillverkas å Apoteket i Vasens Apotekcentrala Laboratorium, STOCKHOLM. Originalflaskan innehåller 100 gr. Medlems pris Kr. 25. Fås å alla apotek.

Om Vitrum's Ferrol ej finnes på närmaste apotek, tillfråga fabrikantern, Apoteket i Vasen, Stockholm.

SINGER

Lilla Elektriska

DET MODERNA
MENNIGT 1926

Två nya internationaler

Det är inte värt att längre häckla fransmännen för det, som så länge varit deras nationalsynd: att i själv-tillräcklighet stänga in sig inom sitt lands gränser. Sedan fredsslutet utvecklade de med febril hast en internationell orientering, som länder dem till all heder, och därvid är det särskilt författarna och vetenskapsmännen som gå i spetsen. Det var på franskt initiativ som Nationernas förbund bildade sin Internationella kommission för intellektuellt samarbete, till vars disposition den franska staten ställt det nyligen invigda Institutet i Paris för samma ändamål. På franskt initiativ ha också under de sista åren organiserats två olika internationaler mellan tankens män.

Den ena av dessa kallas "Internationella Kulturunionen", och stiftades på en kongress i Paris 1924. Dess generalsekreterare är prinsen av Kohan, vilken från Wien utger Europeische Revue, en synnerligen intressant tidskrift, vilken, ehuru tyskspråkig, företer författarnamn och synpunkter från olika länder. Bland de 10 länder, som vore representativa vid unionens andra kongress i Milano i höstas, utmärka sig Österrike och Frankrike för den största livaktigheten. Frankrike har flera tidningar, vilka stå i ständig kontakt med rörelsen. Framför allt är att nämna "Les littéraires nouvelles". Dessutom utgavs i Paris två tidskrifter för internationell kultur, "Europe" och "L'Europe nouvelle", vilka utgöra en fransk motsvarighet till "Europeische Revue". Kulturunionen lägger tyngdpunkten på ett personligt utbyte mellan länderna. På initiativ av dr Poul Bjerre har en undervaldning bildats i Sverige, där redan Internationella Klubben arbetar ungefär längs samma linjer.

En helt annan räckvidd har den andra internationella sammanslutning, för vilken den franske författaren José Germain så ivrigt pläderade vid sitt Stockholmsbesök för några veckor sedan. Tidvarvets medarbetare hade nöjet att i en längre intervju utfråga M. Germain om denna samt närmare presentera för honom prinsen av Rohans internationel, om vil-

ken M. Germain inte hade en aning (!) och från vilken han tog ganska bestämt avstånd på grund av dess individuella inställning.

Var vill då M. Germain? Han vill bilda faktieförening till den intellektuella samhällsklassens skydd, ty han anser att den är den sämst ställda i vårt moderna statsliv. Inga människor exploateras till den grad som i ex. artister och uppfinnare. I syfte att förbättra deras villkor bildade M. Germain och hans vänner i Paris 1919 ett franskt "Tankearbetarnas förbund" (Confédération des Travailleurs intellectuel) efter mönster av arbetsgivares och arbetares faktieföreningar. Detta förbund utgör en överorganisation till redan befintliga sällskap. Här i Sverige skulle det alltså motsvara en sammanslutning av författarföreningar, konstnärsklubbar, läkarsällskap, teknologföreningar m. fl. Genom den anseliga numerär så sedan organisation uppnår g.nom att man ej inkorporera samtliga medlemsklarer, blir den till en makt i samhället, som kan göra sig gällande vid sidan av kapital och kroppsligt arbete. M. Germain uttalar med stolthet vissa förbättringar, som redan genomdrivits i Frankrike, särskilt till skydd för artisters och uppfinnare verk.

Men M. Germain, vilken inom patientes sagt, tyckes vara i besittning av en högst ofransk organisationsförmåga, syftar längre än till det egna landet. Han vill genomdriva, att varje land skall bilda sitt intellektuella faktieförbund; hittills ha 11 nationer bildat sådana. Dessa skola i sin tur sammanslutas till en väldig tankens internationel runt hela världen. Kan man så sammansluta världens intellektuella klass till en enda gemenskap, då, menar M. Germain och hans vänner, är ett viktigt steg taget mot den världsfred, vilken hägrat för dem som deras livs mål ända sedan de stodo i skyttegravarna och sökte med tanken nå en utväg ur krigets vansinne. På detta mål sätta de in all sin energi.

Nu återstår bara frågan: Vilken av dessa två internationaler har mest bakkraft, (om någon har det)? Är det Prinsen av Rohans på personligt utbyte grundade eller M. Germain's grundad på organisationer?

Det växer internationaler i krigets fotspar som svampar ur jorden. Det tillhör framtiden att utvisa, vilka av dessa, som få ett bestående värde.

E. W.—ns.

Europeische Revue. Helår 22 schweizerfrancs. Der Neue-Geist Verlag, Leipzig.

Europe. Helår 50 franska francs. Rieder et Cie, 7 Place St Sulpice, Paris VI.

Goldmedalj Paris 1925

Sankta Birgittaskolan

Regeringsgatan 19-21 Stockholm

Förnämsta läroanstalt för kvinnligt praktiskt och konstnärligt handarbete.

Beställningsavdelning för KLÄDNINGAR och LINGERIE under ledning av Mme Budisteanu från Calot Soeurs, Paris.

Textilavdelningen alla slags handarbeten.

Kortare kurser i Kläd- och Linnesöm, Monteringar etc. Speciellt värdräkter.

5 % rabatt för denna tidnings läsare.

Emilia Fogelklou:

En religiös folkväckelse*

Jag glömmar aldrig det sammanträde i religionspsykologiska seminariet i Uppsala, då man refererade Henri Bois' arbete *Le reveil au pays de Galles* (Paris 1905). Det var mindre det vetenskapliga inordnandet av de psykiska företeelserna i denna måltiga rörelse bland gruvarbetarna i Wales, det var ännu mera verkligt i själva som slog sitt grepp kring åhörarna. Man tyckte sig förflyttad till en annan och större tid, då det förut legendariska blivit påtagligt och måligt realitet. Först bilden av en ensam man i sin stängda kammar-

denne Evan Roberts, som natt efter natt vaknade upp, inifrån nögd till bön för sitt folk. Och sedan gnistan som i själan tändes en eld, stark och brinnande nog att i det ena hemmet efter det andra, det ena byalaget efter det andra förtära drycksenskap, oärlighet, skörlevnad, armod och att i förtärlade, förbittrade hjärtan tända glädje och skapande kraft.

Det var denna rörelse i Wales (från 1904), som förde gnistan till Los Angeles, pingströrelsens amerikanska ursprungsort, varifrån den sedan genom Barratt fördes till Skandinavien och i året 1907 började i Sverige, framför allt i Örebrotrakten, sedan också i Stockholm och senare i praktiskt taget alla landskap, ej minst i Lappmarken, där de slöckande kolen från den gamla beständiga väckelsen hjälper till med bränsle åt den nya hänförelsen.

I pingströrelsens tidskrift, *Evangelii Härod*, kan man sedan 1915 följa dess landvinningar, medan dagpres-

* Eframt Briv, *Den moderna pingströrelsen*, Sv. Kyrkans Diakonists förlag. Emanuel Lindbergh, *Pingströrelsen* (I) och *Pingströrelsen i Sverige* (II). Bonniers. A. A. Holmgrens, *Pingströrelsen och dess förkunnele*. Minneapels. Sven Lidman, *Pingströrelsens hemlighet*. Bonniers.

Vem har gjort SCHEELS RADIUM-TVÅL så populär?

Den milda, förnäma DOFTEN

och det sällsynt balsamiska luddet har skaffat Scheels Radium-tvål otaliga vänner. —

De utvalda beståndsdelarna i denna tvål äro värdefulla och välgörande; tiak bara på Radiumförekomsten i densamma!

Om Ni av någon anledning ännu ej provat Scheels Radium-tvål — köp hem en i dag!

Vårkåtheten kontrolleras av Radium-experten Fil. Dr. N. Sahlboom.

Den stjärna som du tindrar ser . . .

Efter Gottfried Keller.

Den stjärna, som du tindrar ser längst bort i fjärran blå, Dess ljus behövt en evighet för att ditt öga nå.

Kanske för tusen år se'n ren den stjärnan ubränd var, och dock står än de s milda ljus med samma stillhet kvar.

O, käraste, när du är död du blir lik stjärnan där, som tindrar i det fjärran blå och är och dock ej är.

(Ur Sven Söderman: Främmande lyrik).

En gedigen boksamling

— utan kännbar kostnad — kan envar försöka sig. Verk av de främsta in- och utländska författare. Synnerligen lämpligt för studieciklar.

Tillskriv Red. Gösta Lindberg, Centralplan III — Gäble.

Svensk musikpublik

Den som redan före Stockholmsbesöket haft lyckan att lära känna Leo Blechs oförlämliga dirigenttalang och iakttagit med vilka ovationer han hälsades överallt, kunde likväl med skäl fråga sig, om den tämligen kyliga svenska operapubliken skulle komma att eldas upp till någon mera påtaglig entusiasm och hänförelse av denne konstnär. Men man såg, hörde och häpnade inför bifallsstormen efter den Carmenföreställning, som avslutade Blechs besök, och frågade sig: befinna vi oss verkligen på Stockholmsoperan? Nu är det visserligen så, att ett avsked alltid verkar i högsta grad stimulerande på bifallet från publiken — i vardagslag förhåller den sig g.nas lugnare. En lördagskväll veckan före Blechs avresa dirigerade han Lohengrin — en förtärlig föreställning, men utan vare sig röda lyktor eller inropningar. Stockholmarnas, eller rättare sagt svenskarernas entusiasm svalnar blott alltför snart! Man kan undra om ens Blech, om han bleve varaktigt fäst vid Stockholmsoperan, skulle undgå det öde, som drabbat så många till en början avgudade dirigenter i den goda huvudstaden, icke minst vid konsertföreningen.

Huru som helst — faktum kvarstår att vår operapublik märkte att den upplevde någonting alldeles extra i musikväg, att den lille trollkarles dirigeringsverken var någonting non plus ultra. Man kunde nästan förundras om en viss förvåning för att inte märka en viss förvåning för att inte märka en viss självbetänhet hos publiken inför detta faktum. "Att tänka sig att folk går på operan för att titta på en dirigent!" hörde man ofta utropas, och sen gick vederbörande dit och gjorde sammalunda. Och samerligen, känner man sig ej frestad att ansluta sig till de förvånades skara! Det fordras ändå rätt mycken musikkunskap för att skilja hr A:s Carmen från hr B:s, och besjuter vår svenska musikpublik verkligen någon djupare musikalisk bildning?

Frågan är delikat, men det torde nog ändå inte kunna bortresoneras, att genomsnittspubliken på våra konserter och andra musikaliska föreställningar är fruktansvärt obildad i musikaliskt avseende. Att en vanlig s. k. musikvän skall veta, att "marintrumpet" är ett instrument som spelas med stråke, kan man ju inte begära, men värre är, för att ta ett exempel från orkestermusikens område, att många av de flitigaste konsertbesökarna, som allmänt anses och själva anse sig mycket musikkun-

niga, faktiskt tro, att cello och basfiol är ungefär detsamma, lika så "altviolin" och "andreviolin", trumma och puka, att engelskt horn är ett blockblåsinstrument och så vidare. Möjligen går stockholmspubliken mera från dessa anklagelser men om vår svenska musikpublik över huvud taget torde under alla omständigheter kunna sägas, att den är i stort behov av musikalisk bildning. I detta sammanhang förtjänar konsertföreningen och dess nitiska intendent Eric Westberg att nämnas; som genom förtärliga serier skolkonserter på ett högst berömvärd sätt ledit att råda bot på detta missförhållande mellan musikintresse och musikkunskap i vårt land.

Att svenskarerna äro musikintresserade och bli det mer och mer, är uppenbart. Men därtill kommer, att svensken tycks ha en viss medfödd god smak, som gör att han känner på sig vad som är bra och vad som är dåligt. Den överallt härskande stämokulturen är tyvärr ingalunda främmande för svensk musikliv, men däremot häskar hos oss varken berlinarens överdrivna tolerans mot de ultrademoderna eller wienarnas kolossala konservatism. I Wien duger snart sagt ingen annan musik än Schuberts och Beethovens. — Undertecknad samtalande en gång med en musikaliskt högt bildad wienare om Grig, och försökte framhålla denne mästares beundransvärda egenskaper. "Ach Gott ja", lod svaret, "aber was ist Grig gegen Beethoven!" Yttrandet torde ej tarva någon kommentar: så resonerar vi inte lär i landet. Men vi falla ej heller i hänryckning inför den modernaste musikern. Vad som exempelvis i Berlin trots allt finner sin publik, ha vi här för länge sedan insett vara "klingklang och narrespel — det tunnaste spådet", som det heter i Karlfeldts "förtjusande värmdriginal".

Men om dessa iakttagelser äro riktiga, ha vi ju inte skäl att klaga. Musikalisk allmänbildning kan väl med tiden tillbringas den svenska musikpubliken på ett eller annat sätt: varje insats för det målets uppnående är värd beröm och uppmuntran. Men ha vi, som ovan hävdats, medfödda svenska musikaliska instinkter, då äro vi nog lyckliga att redan äga något, som aldrig kan läras. H. N.

Kooperativa butiker sälja

K. F:s Margarin

låtit budskapet angå sitt innersta och i fullständig glömska av omvärlden sucket och kämpat och stönat och krupit, som men eljest endast gör i djupa natt och ensamhet. Vill man få en full bild av mötena skall man ej endast betrakta dem som *åskådare*, utan ta del av sådana framställningar inifrån de egna leden, som A. A. Holmgrens *Pingströrelsen och dess förkunnele*. Skall man söka förena bilden utifrån och vittnesmålet inifrån till något enhetligt, tyckes det förklaras sig som när en hes eller skrovlig röst skall reproducera vad ett känsligt, musikaliskt öra hör — grat märker inte om tungan karikerar, det är försjunkt i sitt inre lyssnande, likt skogens fågel i sin värberusning, fast det är andens, ej endast naturens liv, som vill genombliva varlden. Men så kommer härtill något annat: smittan, den ofrivilliga efterteringen i andra hand, som reproducerar den hessa rösten så att säga, utan att ha hört den inre musiken. Eller känsloöver svämningen, som följes av torka och dödhet, med dömande och graderande av förtjänst i enighet med känslobruets demonstrationer.

Och ändå tror jag det är vida farligare för ett folk att leva elldöst än

att dragas med alla eldens farligheter i löst eller splittrat själsmaterial. Hur ser man farligheten? Ej blott i de uppenbara aktuella överdrifterna, utan också i de etiska konsekvenserna. Där en hänförelsevåg dragit över, där kan man historiskt överblicka ej blott dess utsträckning och inflytande utan också halten av dess påverkningskraft, sådana de framtråda i folklivet. Trois sin här och var utmanande eller försämdande ton innebär Emanuel Lindberghs monografi i två band över *Pingströrelsen* en djupt allvarlig och noggrann undersökning över denna folkväckelses religiösa och historiska förutsättningar, aktuella utbredning och framträdande karaktäristiska, sådana de hittills avtecknat sig. Vi få ej blott de historiska rotträderna till den aktuella rörelsen: vi få också dess psykologiska paralleller från skilda folk och tider. Med biter kärlek har denne den svenska frikylighetsens grundlige kännare gått till sitt värv. När man jämför den innerlighet och värme, varmed författaren talar om exempelvis Fraasons förkunnele, och den försämninghet han tillfärd sig mot andra, så nödgas man så att säga transponera hela hans omödelsskala, alltefter som han

Myten om isögonen

Ett amerikabrev

Boston, februari 1926.

Kära Tidningsvärd!

Det är anmärkningsvärt svårt ändå att framgå något så korrekt omdöme om någon länder! Jag läste för en stund sen i The New York Times en intervju med en svensk-tjejl baronesse, som anlät från Stockholm. Hon berättar om oss en hel del saker riktigt bra men säger också så triviala saker som att vi svenska kvinnor i regl är öro störra och fetlagda, att i vårt mycket efterblivna i fråga om moder, klippa håret är något vi nätt och jämt körjt med, våra kjolar räckta till fotknålar, välkädda kvinnor öo praktiskt taget obefintliga i Sverige — och ändå är det försärls lättare att säga saker om ett litet och relativt hemligt land som vårt, än om detta väldiga och brokiga komplex av stater och rader. Ni stann allt är sant om Amerika — litvis. Mycket litet är nämnt om det som helhet. —

Men några karaktäristiska drag ändå! De passa inte till vad jag har sagt, på en enda enskild människa va dem på jag lärt känna härute — älskvärda, försynta, kritiska världsmedborgare. Men de passa rätt bra, tror jag, på hela stämningen. Jag skulle vilja säga: paritarian — affärsintress — rationaliserings — inga "taggar" utan "overcredared vänlighet" — lättlätt och enstämig, barnaktig över alla som är stort eller ovanligt, det med våra massor, färg, ljud, ljus, till mer mänsklig prestationsförmåga.

Paritarian är förstås det ursprungliga, den solida grunden, det känner man bäst här i New England, Amerikas konservativa här. Här är kortfattat här och löpsnigligt begrundade ovanliga än i Stockholm. Här är feministiska åsikter ändå samre klänga än hemma. Här är den gifta kvinnliga läkaren Mrs John S. and Sio och ägar sin helt sitt hem och sina — ofast förutjansande — barn. För att nu bara ta några exempel. Och ingen må till ut paritarianism är stadd i utövande. Den blomstrar och sätter friska frukter i laestämningen. Det är det paritanska Amerika som just i dagarna definitivt avgjort att outensa Cathart inte kan få komma in i landet, eftersom dess samfundsmässiga ställning inte väljs som främmande och på förfogande medel, att det var hon som bedragit sin man. Det anses att hon kunde bli ett dåligt exempel för de unga flickorna i landet. Och det är väl avskikten med denna paritanska jag att skydda mot tillförelse av brottliga element. Men så kommer affärsintressen till och förstår hela välmögenhet! Ingen härude tycks drömma om att inkärna pressens vedertid — alltså — som i den gamla intressen är outredat med spelet. Och så sker det, att iourness Cathart, som insläppt i landet inte skulle vaktas mycket uppseende, nu i stället lyckas in i medvetandet på varenda ung flicka i detta land. Var där i en vecka ha tidningarna ägnat henne hela spalter — den enkla sensationspressen detaljer om hennes kärlekshistoria, toilettskrivningar, hennes utseende och kändisintressen till matstolen på Ellis Island allt Senns moralen: paritarian lagstiftar, flickornas förtjänar på det och flickorna få sköta sig själva så godt de kunna. Samma affärsintresse möjlighet också att en fram-

stående kvinnlig spridningsmuggare får från fångelsestida detaljerade beskrivningar av sina öden till en stor tidning och säkert får bra betalt. Skibtringen ger intyck av att hon är hjältinnan i en spännande äventyrsroman, ett eftersträvanvärt ideal i fråga om kärlek och finlighet. Hon avdräer visserligen andra flickor från att fåja hennes exempel, men egentligen bara för att det är ett så stort tycke. — Vi tycks ibland hamma att tidningar inte äro lämplig letkyr för våra barn. Men vad skall man då säga härute, där en mängd stora tidningar med och utan illustrationer äro flytilda sida upp och sida ned med intima, sorgligt målade skildringar från de vuxnas skickliga privatliv. De ungdomar, som växa upp i denna miljö, kunna verkligen behöva de goda anläggen från paritanska förfäder som motvikt!

Men tilltroheten, förmågan att ryckas med och röra sig utan att besvär, är kritiklös, det kan då inte vara en paritansk arvde. — Och är ändå så utmärkt för massan därute. Jag inbillar mig, att tillskottet av folkrasor med l'trörelseger temperament: fransmän, italienare, irändare, slaver, här haft mycket att bejda. Och de andra har ryckts med. Till och med de två nordborna bli anorlunda här. Det är nu en gång amerikansk det att reagera snabbt och intensivt. Amerikaner ja — vi veta ju alla, att intelligenansen bästigt här helt amerikan. Ty the United States är inte bara ett brottigt komplex fyllt av motsatser, det är också i hög grad en samlad och suggestiv enhet med makt att omkapa de mest skilda raketstäm till medborgare i ett ålskadt fosterland. Man märker ständigt, att känslan för Amerika är stark hos alla, var sig den yttrar sig som chauvinistiskt färgad lemdans eller som bekymmer för ett kärkt bestans stundom ålskligt handlingar.

Men nej — brevet börjar bli långt. Jag kommer desouten ut från en studentkonst, "The Harvard Goodell". Det var inte som O. D. precis — långt därifrån. Men ändå just tillräckligt studentiskt för att ta mig hem till våren i Uppsala. Och när man börjar tänka på Sverige och på längesdan svenska värar — då är det bäst att skuta. —

Et Andra Andrus-Svedberg

Föreningen för Rational Handlingning har i dagarna öppnat en konstgrogginställning i Stockholm.

När bryggan

brast

Av A. N.

Februarimorgons första grå dagar sökte sig väja i mellan rullgardinen och fösterstegen i ett sovrum, där nästan hela golvytan upptogs av en stor och tre små sängar. I halvdagen där inne syntes ett litet larmhuvud resa sig från dringotskuden och ievigt spannde sträcka på baksten. — Var är mor? Varför står hennes sig redan tom? — Frågorna, sig uttalade, stå att läsa i de förvånade ögonen och den häpet öppna läppen. Svaret syns ännu ett litet larmhuvud, ännu denna gång en liten flicka, resa sig i sängen bevidd. Hon är mindre. Hon har inte samma respekt för lillebrors morgonsöm som stora systor. — Mor, jag vill ha vatten, säger hon med sömntrucken rost, jag är så utsig så! — Men ingen mot svarar. Lillebror suger luvigt än så länge. Då säker sexåringen, Karin, var mor för den yngre. — Var står Maja, och väck inte lillebror! Han har hostat så i natt. Jag står till far och störelser, som sova i ett särskilt rum. — Var är mor? Jag kan inte finna henne. — Morgonorn brukar man väl säga, när man kommer in till far, förmär du mor, när hon morat av sig den värsta sömnen. Störelser kover fortfarande med nusan i kudden. Men lillan är envis. Hon luttrar i sin lilla nattkjorta med de lara fötterna på linoelammet, men hon stannar livsvist kvar. — Mor är inte i sin säng och inte någon annanstans. Jag vill ha fatt på mor! — Gå nu in i din säng och stå inte och förkyld dig, så kommer mor, står, förmär fadern och ströcker ännu en gång på sig före den slutliga uppmaningen.

Nu hör lillor och gå bala. Då kommer stora systor också in till far och bekräftar vad han redan fått veta. — Men varför i Herrans namn låter ni ungen gåffla på det sättet halvkräkrer far, han väcker ju hela huset! Spring och ta rätt på mor, Karin! — Karin ser modfyllt ut. — Jag har verkligen sett både i matrummet och köket, men mor är ingestans! — Ja, men det är omöjligt, protester fadern. — Nu har skriket från sängkammaren börjat ta sig i förskräckande proportioner. — Gå åtminstone in till pojken, men säg först åt Hilda, att hon raskar på med skorna och säg henne, att jag dricker varm mjölk enbart i dag, fortsätter han sin ordination.

— Störelser när nu pipgatt till så pass, att han har hela situationen klar. — Men far, om mor inte är i våningen! så måste hon ju ha gått ut, resonerar han alldeles logiskt. — Ah prat, inte har hon gått ut, men de va! då också själva Faglerlund, att ni inte kan få ungen tyst därinne, skriker fadern nu i full vrede. Hilda får skynda på. Vi ha brattom. — Nu gråter hela trion i sängkammaren. Den fjortioåriga Hilda irrar som en osalig enda fram och tillbaka i korridorerna. Hennes moderliga insikt säger henne, att hon bör gå in till de små, men respekten för husbondens morgonhumör tvingar henne gång på gång ut i köket igen, där hon står i ett rum när det är kosta "herrans" skap och värma deras morgondryck. Sedan resa far och sötillsammans in till staden. Den förra till sitt kontor, den senare till skolan.

Omstär tråder busluden väldigt och pussat ut i matrummet, där frukostbröden

Säljes i Stockholm hos N X och Men, i alla parafarmaceuter, i apotek samt i Droghäparer.

Generalagent: LÖWING J:OB
Storvagnstgatan, Stockholm, Tel. 4361.

STILLE RULLSTOLAR

alla slag
Begrär vår specialkatalog
REBERGSSPATEN 19, STOCKHOLM

Telefonvärd
Rika 166 70
Order från landsorten 166 77

En mogen Jamaica-banan bär ha rostbruna fläckar på skalet.

A.-B. BANAN-KOMPANIET

en stund till. Då är den lillas utlamod slut. Som en virvelvind är hon ute i köket, där passifikan Hilda just håller på att fram skoptutningsgrejor, och när ingen mor finns där, virvlar hon i väg in till far och störelser, som sova i ett särskilt rum. — Var är mor? Jag kan inte finna henne. — Morgonorn brukar man väl säga, när man kommer in till far, förmär du mor, när hon morat av sig den värsta sömnen. Störelser kover fortfarande med nusan i kudden. Men lillan är envis. Hon luttrar i sin lilla nattkjorta med de lara fötterna på linoelammet, men hon stannar livsvist kvar. — Mor är inte i sin säng och inte någon annanstans. Jag vill ha fatt på mor! — Gå nu in i din säng och stå inte och förkyld dig, så kommer mor, står, förmär fadern och ströcker ännu en gång på sig före den slutliga uppmaningen.

Nu hör lillor och gå bala. Då kommer stora systor också in till far och bekräftar vad han redan fått veta. — Men varför i Herrans namn låter ni ungen gåffla på det sättet halvkräkrer far, han väcker ju hela huset! Spring och ta rätt på mor, Karin! — Karin ser modfyllt ut. — Jag har verkligen sett både i matrummet och köket, men mor är ingestans! — Ja, men det är omöjligt, protester fadern. — Nu har skriket från sängkammaren börjat ta sig i förskräckande proportioner. — Gå åtminstone in till pojken, men säg först åt Hilda, att hon raskar på med skorna och säg henne, att jag dricker varm mjölk enbart i dag, fortsätter han sin ordination.

— Störelser när nu pipgatt till så pass, att han har hela situationen klar. — Men far, om mor inte är i våningen! så måste hon ju ha gått ut, resonerar han alldeles logiskt. — Ah prat, inte har hon gått ut, men de va! då också själva Faglerlund, att ni inte kan få ungen tyst därinne, skriker fadern nu i full vrede. Hilda får skynda på. Vi ha brattom. — Nu gråter hela trion i sängkammaren. Den fjortioåriga Hilda irrar som en osalig enda fram och tillbaka i korridorerna. Hennes moderliga insikt säger henne, att hon bör gå in till de små, men respekten för husbondens morgonhumör tvingar henne gång på gång ut i köket igen, där hon står i ett rum när det är kosta "herrans" skap och värma deras morgondryck. Sedan resa far och sötillsammans in till staden. Den förra till sitt kontor, den senare till skolan.

vantar. Då börjar också hon tycka, att det är märkvärdigt, att lustorn ej är på sin post. Det har väl aldrig hänt, att hon någon morgon under de senaste tio åren inte på fins dags antingen skötte om något av barnen eller matat ett dem. — Nu får Hilda gå in i sängkammaren så länge tills rummet kommer. — Han ser efter om vindmycket finns på sin plats. Ja, sturpiggan? Han kan ej beakta sig för att gå ut i matrummet och se efter. Han måste försöka behålla den oro, som gripit ännu honom. Han börjar tänka efter: Har det varit något särskilt i går kveld? Nej! han hade kommit hem vid elvtiden. Då var allt tyst. Lite senare börjde han tillerhöva honom. Den lille stred med de sista efterdyningarna efter kllkostan. Men han läste sig inte vid det. Alla tre de små hade ju haft kllkostan, så han hade under flera minuter hört horta alla silder på dygnet. Hustrun, Ella, hade visserligen hängt dubbla draperier mellan sovrummens dörrar för att han ej skulle bli stöied, men något hörs ju alltid. — Ja, så hade han somnat. Och nu — hade Ella gått ut. Hon som var så obegänt att gå ut just nu. Hon väntade det femte barnet om ett par månader. Han doppar förstört några skorpar i mjölkten, ser på kllkosten. Hilda, säg åt frun, när hon kommer, att jag tanstom till middag en timme senare, repar han inlätt sängkammaren, där allt nu är fröjd och gamman.

(Forts. å sid. 6)

Sjukvårds- och Förbandsartiklar

Kirurgiska Gummivarer, Bandager alla slag, Elektriska Hjälpapparater, Induktionsapparater, Åderbräckstrumpor, Bräckband, Ryggbjältar, Grossarekstraktörer och Grödar, Bröstbjältar, Lungskyddare, Skötkämnor, Liggydnor, Dambudor, Barnavårdsartiklar alla slag m. m. Besök eller tillskriv oss. Illustrerade kataloger gratis.

Magasin Special
Vesterlånggatan 66
(Ingång i Fasanen)
Sveger Järlagatan 9
STOCKHOLM

skildrar efter autopsi eller efter avsnedsbedömning, för att få fram en objektiv riktig historisk dokumenterad värderingslinje. Man har därvid stort hjälp av det riktiga forskningsmaterial förf. upptager eller anvisar och som gör hans verk till en gruva av fakta och jämförelsepunkter, även för den som i väsentliga avseenden ser och dömer anorlunda. Detta gäller för underreknad del förtredesvis förlättarnes psykologiska inställning. Den så att säga skakar öra för de unga världare. Jag finner därför värdig Efrain Briens orientering rättsvare och billigare — en omständighet som ej hindrar mig från att ännu Linderholms arbete, trots dess arganta ton, betydsfullare, gedignare och ur ren studiesynpunkt mera givande än Briens välsämda, underhållande och galler för underreknad del förtredesvis förlättarnes psykologiska inställning. Den så att säga skakar öra för de unga världare. Jag finner därför värdig Efrain Briens orientering rättsvare och billigare — en omständighet som ej hindrar mig från att ännu Linderholms arbete, trots dess arganta ton, betydsfullare, gedignare och ur ren studiesynpunkt mera givande än Briens välsämda, underhållande och galler för underreknad del förtredesvis förlättarnes psykologiska inställning.

forskningen öppnat oss väg till, är alljänt fruktad, som lika många farligheter och förvanskningar, ändock den realitet pingströrelsens emotionell uttrycker mera liknar urkristendomen (om också ej evangeliet) än andra nyreligiösa företeelser av motsvarande art. Det är gripande att läsa skildringen "Apostlagärningar och samtidsdomar" i Sven Lidmans nyutkomna broschyr, Pingströrelsens hemlighet. De hellenistiska missionärernas värld, Paulus och Marcus och Timoteus värld, kommer en så innerligt nära en förevingsständer värld, ett levande förflytt. — Och dock måste alla de nya vägar och verkligheter, som historien rullat upp under alla de mellanliggande århundradena av, kristen tidärkning, också de förändras, befrias, evangeliserar — ja, kristnas, det säger jag för min del gärna. "Gå ut i hela världen" betyder ej blott ut i Europa, Asien, Afrika etc., det betyder gå ut i politik, arbete, lagar, institutioner och alla andra hederstidlar, där på nyttförelse är av nöden. Det finnes mycken förmög reformer utan religiösa hänghenhet, liksom mycken religiösa hänghenhet utan missionärsärv i hedendomens borgar och nästen av saklig och institutionell natur. Det är

merendels det antingen — eller i stället för det både — och: Ordet oro att "Alla Gud av all sin låg, av alla sina krafter och av allt sitt förstånd" har ännu aldrig blivit fattat i all dess djärva härlighet till förlösning för personlighet, förmåga, samfund, mänskighet. Det betyder bland annat att "Alla Gud" ur hela sin framlevda historia och erfarenhet, så att de rättfärdighets- och sanningskrav som frambrutt assimileras med sin religiösa kärna, så att i t. ex. arbetarrörelsen och kvinnörförlorens och vetenskapsdjupaste krav icke längre äro något vid sidan av religionen, utan finna sitt ursprung och sitt väsen av förjupad och förlösande solidaritet i stället för motsagd partikularism.

Det skulle behövas, att det ur de läger, som leva inom en nyare tid ropade efter den heliga elden, lika rådväret, som det under 1920-talets tidigaste år från de frkrykrygs kretsar jorden runt medvetet efterlängades ett "andepop" innan den världsmattande pingströrelsen bröt fram.

Jag har blott på en enda punkt i nutiden mött en motsvarande begynnelse på annat håll. Det var i England efter kriget, där små grupper av

långtäre församlades från skilda håll samfund och åskedningar — icke för att diskutera åsikter, utan för att fördjupa sin andliga hunger och nära den med praktiska uppgifter. Deltagarna fingro uppleva ett gemensamt märkbart inre genombrott, som för dem alla — jurister, präster, lärarinnor, arbetare, artbete; katolik, kväkare, agnostiker — blev av livsavgörande innebörd. Enligt under sin religiösa erfarenhet de vunnit under sin mestadels tysta gemenskap, fann envar av dessa sin "normala" uppgift i samhälle eller hem andligen betydelsefull i en grad, som de aldrig drömt om. Den första tanken efter det inre genombrottet hade varit att sammansätta sig utåt, till någon slags orden eller dylikt (förelagsvis "The order of the kingdom of God"). Men resultatet blev ett annat. Den religiösa erfarenhet de vunnit under sin mestadels tysta gemenskap, fann envar av dessa sin "normala" uppgift i samhälle eller hem andligen betydelsefull i en grad, som de aldrig drömt om. Den första tanken efter det inre genombrottet hade varit att sammansätta sig utåt, till någon slags orden eller dylikt (förelagsvis "The order of the kingdom of God"). Men resultatet blev ett annat. Den religiösa erfarenhet de vunnit under sin mestadels tysta gemenskap, fann envar av dessa sin "normala" uppgift i samhälle eller hem andligen betydelsefull i en grad, som de aldrig drömt om. Den första tanken efter det inre genombrottet hade varit att sammansätta sig utåt, till någon slags orden eller dylikt (förelagsvis "The order of the kingdom of God").

uppgiftens handlingspråk, ej stanna vid ordbråknessen. Hur kostant det skulle bli för dessa reser, arbetare, artbete; jurister o. s. v. att förverkliga detta i sina yrken, är utan vidare klart för varje tänkande. Djupt gripande är vad jag förnummit av denna religiösa rörelses korta och tystlätta historia.

Jag nämner denna motsvarighet till pingströrelsen, därför att jag är övertygad om att en sådan religiös förnyelse även på andra sidan den nya tidens företeelser, forskning, krav och möjligheter, är i högsta grad av behovet påkallad, en gripemhet i alla väsendets krafter, som icke svallar och brusar och mätes med mät, men innerligt och ödmjukt varje sitt till samhällets förmånskligande, förändlingande — just ur religiösa behov.

Men medan pingströrelsen iänder sjölar i socken efter socken, där man i stort ännu lever inom ramen av en äldre tid, så synes denna andra begynnelse knappast ha nått vårt land på samma medvetna sätt som ett land, där krisgåren inneburat så mycket av lidande. Måhända dock på vissa tecken tyda på att anmärkande därav. Vad stort sker, det sker ju tytt.

